Written by - பரோசிரியர ் மௌனகுரு -
Friday, 27 March 2020 17:28 - Last Updated Friday, 27 March 2020 17:48

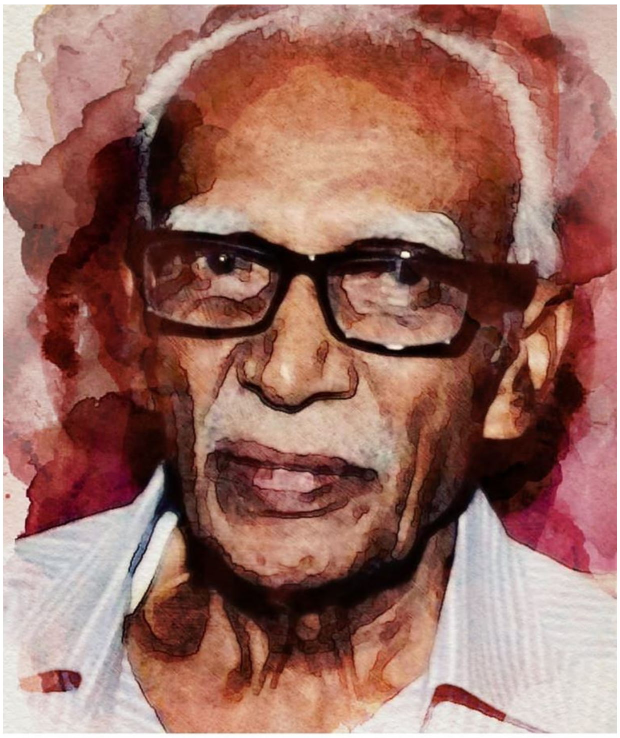

P O R T R A

இலியட ் ஒடிஸி எனும ் கிரேக ்க காவியத ்தில ் ஹறோமர ் படைத ்த பாத ்திரம ் யு லிசஸ ்.
ஹலெென ் எனும ் அரச குமாரியை மீ ட ்க பத ்து ஆண ்டுகள ் கிரேக ்கத ்தில ் நடை பெற ்ற
பறோர ் பிரசித ்தமானது. கிரேக ்க மக ்களின ் பண ்டயை வீ ரயுக வாழ ்வறோடு அது
சம ்பந ்தமாக எழுந ்த கதைகள ் பின ்னிப ் பிணைந ்தவை. பத ்து ஆண ்டுகள ் பறோரிலும ்
பத ்து ஆண ்டுகள ் பிரயாணத ்திலும ் கழித ்தவன ் யுலிஸஸ ். ஓய ்வு என ்பதறே
அறியாதவன ், சும ்மா இருக ்கத ் தரெியாதவன ். புதிய, புதிய அனுபவங ்களைத ் தடேுபவன ்.
புதிய புதிய திசைகளை நறோக ்கிச ் சலெ ்ல விரும ்புவன ். தடேல ் நறோக ்கு அவனறோடு
பிறந ்த ஒன ்று. கிழப ்பருவமயெ ்திய யு லிசஸ ் நாட ்டுக ்கு மீ ள ்கிறான ்.

இளமைப ் பருவத ்தில ் துடிதுடிப ்பறோடு ஓடி ஆடித ் திரிவதைப ் பறோல இப ்பறோது இருக ்க
அவன ் முதுமை உடல ் இடம ் தருவதாயில ்லை. எனினும ் நாடுவந ்து. ஓய ்வு பெற ்ற
அவனால ் எல ்லறோரயைும ் பறோல உண ்டு, உடுத ்து உறங ்கி வறிதறே இருக ்க
முடியவில ்லை. சுறுசுறுப ்பான அவன ் மனம ் அதற ்கு இடம ் தரவில ்லை. மற ்றவர ்கள ்

“சும்மா” வாழ்வது அவனுக்கு வறிதாகத் தரிெகிறது. தனிெசன் பாடிய இலியட் ஒடிசியில் வரும் யுலிசஸ் கூற்றை மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளார் விபுலானந்த அடிகளார். சும்மா இருப்பதை வறுெத்த யுலிசஸ், “ பறுெபயன் சிறிதே, பறுெபயன் சிறிதே வறிதிங்குறையும் மன்னன் யானே “ எனத் தன்னதை தானே விமர்சித்துக் கொள்கிறான். விளைவு குன்றிய களர் நிலமும் புகைபடிந்த சாப்பாடும், மூப்பு வந்து சேர்ந்த மனைவியும் வந்து சரே, எதுவும் சயெ்யாமல் வறிதேயிருப்பது அவனுக்கு வாழ்க்கையில் அலுப்பையே தருகின்றது.

“ என்னிழல் வாழ்வோர் என்னியல் பறியார்
உண்பார், துயில்வார்:
சமெ்மை நலமிலாச் சிறியோர் “

எனத் தன்னசை்சூழ சாதாரண வாழ்க்கை வாழும் மக்களபை் பரிதாபத்தோடு நோக்கும் அவன், தான் பிரயாணத்திற் பறெ்ற அனுபவங்களை நினைவு கூருகின்றான். சழுெமையான பயன்மிக்க அந்த நாட்களை கூறுகிறான்.

விழவைுறு மனனோடு அலவைுறு நாளில்
அளப்பில கண்டனே் அறிந்தனபலவே
எத்தனை நகரம் எத்தனை மக்கள்
எத்தனை ஒழுக்கம் எத்தனை அவகைகளம்

எனத்தான் கண்ட நகரம், மக்கள், ஒழுக்கங்கள், அரசவகைள், அரசியல்கள் அத்தனயையும் மகிழ்வோடு நினைவு கூர்வதுடன் தனது சாதனகைளயைும் நினகைகிறான். அந்த அனுபவத்திரட்சியினால் அவன் பறுெம் ஞானம் பரிெது. வாழ்க்கை என்பது உண்டு உடுத்து உறங்கி வாழும் சிறிய வட்டமன்று. அது பரிெய வட்டம். சிறிய வட்ட வாழ்க்கைக்கப்பாலும் விடயங்கள் உள்ளன என்பதே அந்த ஞானம். வாழ்க்கை வட்டத்து எல்லயைில் இகந்த

வறே்றுப் புலங்கள் மிகப் பல உள. சலெ்வழிச் சலெ்வழி சணேிடை அகல்வன். என்கிறான் யுலிசஸ், ஆம் வாழ்க்கயைை ஒரு வட்டம் போட்டுக் கொண்டு வாழாமல் தடேல் நோக்கோடு வாழ்க்கயைபை் பார்ப்பவன் வறேு பல விடயங்களயைும் வாழ்விற் காண்பான். வாழ்வின் அர்த்தத்தை, வாழ்வின் அனுபவங்களதைத் தடேிச் சலெ்லச் சலெ்ல அவை இன்னும் இன்னும் என அகண்ட கொண்டே இருக்கும். அத்தகயை தடேல் எண்ணமுடயைோன் ஓய்வு அறியா உளத்தினன் . இத்தகயை உள்ளமுடயைோர்க்குச் சும்மா இருக்கும் பொழுதுகள் அவப் பொழுதுகளாகவே தோன்றும்.

அந்த. அவப்பொழுதுகளை அனுபவித்த யுலிசஸ்,

“ வாளா உயிர்த்தல் வாழ்க்கயைாமோ
அறிவு நிறதைலும் அருஞ் சயெல்புரிதலும்
ஓரிரு பிறவியில் ஒழியும் நீ ர்மயைவோ. “

என்கிறான்.

பிறவிதோறும் அறிவதை தடேவணே்டும். பிறவி தோறும் அருஞ்சயெல் புரியவணே்டும். இதுவே யுலிசஸின் நோக்கு . எனினும் அவனுக்கு வயது சனெ்றுவிட்டது. கிழவனாகி விட்டான். இறப்பதற்கு இன்னும் சில நாட்கள் தான் உண்டு. இறப்பபை பற்றிக் வலபைப் படவணே்டிய யுலிசஸ் அதபைற்றிக் கிஞ்சித்தும் கவலகை கொள்ளாது வாழும் நாளபை அர்த்தமுடயைதாக்க எண்ணுகிறான்.

“யாண்டு பல கழிந்தன ஈண்டு இப்பிறவியில்
எஞ்சி நாள் ஒரு சிலவே அங்கவை
புதுப் பயன் விளயைும் நாளாகுக. “

எனக் கூறும் அவனது கூற்றில், எஞ்சிய நாளயைும் பயனுடன் கழிக்க வணே்டும் என்ற வாழ்க்கபைப் பிடிப்பும் புலனாகின்றது.

நடை முதிர்ந்து விட்டது. திரை விழுந்து விட்டது. தோற்றம் மாறிவிட்டது. உடல் இயக்கம் குறநை்து விட்டது எனினும் அவனது ஆசயைபைப் பாருங்கள்:

"விதிப்பட மக்கள் யாத்த எல்லயைினிகந்து
குணகடற் குளிக்கும் வான் மீனபோல
அறிவு நிறதைற்கிவ் அயல் கடல் கடக்க
நரமைுதிர் உள்ளம் நாடி நின்றதுவே"

மூப்பு அவனுக்கு ஒருதடை இல்லை . அறிவுதடேுதலே அவனது வடேக்கை. சாதல் வரும்ன இன்னும் இன்னும் எனப் பயன்தரு காரியங்கள் புரிவதே அவன் நோக்கு. தான் மாத்திரம் அப்படிச் சயெ்வது குறுகிய நோக்கு. ஏனயைோரயைும் தான் கண்ட உன்னதவழி அழபைப்பது விசால நோக்கு. நண்பர்களயைும் தன்னுடன் அழகை்கிறான் யுலிசஸ்.

“வம்மின் நண்பீர், என்னுடன் உழன் நீர்
யானும் நீரும் ஆண்டினில் முதிர்ந்தனம்
மூப்பினும் வினயைுள. ஆக்கமும் உளவே
சாதல் எய்தும்ன மதேகவுடயை சயெல் சில புரிகுவம். “

என்பது அவன் அழபைப்பு. ‘மூப்பினும் வினயைுள’ என்ற அடிகள் நயமிக்கவை. மூப்பு நிலயைிலும் சயெ்வதற்கு அதிகம் உண்டு என நினகை்கிறான். மூப்பு அவனபைப் பயப்படுத்தவில்லை.சாவதற்கு முன்னரும் ஏதும் சயெ்ய வணே்டும் என்பதே அவன் எண்ணம்.

“இரிந்தன பலவனிின் இருப்பவும் பலவே’ என்கிறான்.

இவ்வரிகளில் அவன் உலக நோக்கு புலப்படுகிறது. இவ்வுலகத்தை மலேும் மலேும் அறிய, மலேும் மலேும் துய்க்க,

வயோதிபப் பருவத்திலும் அறிய, மரணம் வரும் வரை அறிய நினகை்கும் யுலிசஸ், காலம் சனெ்ற நீர்வை பொன்னயைனை ஞாபகப்படுத்துகிறான்.

நம்முன் வாழ்ந்து காலமான நீர்வை பொன்னயைனை நான் எனது பல்கலகை்கழக

காலத்திலிருந்து அறிவேன். மாணவப் பருவத்தில் நாம் அவரை ஒரு பயபக்தியுடனேயே அணுகினோம். 1970 களில் அவர் அன்றைய இளைஞர்களுக்கு ஓர் ஆதர்சம். வேகம் வேகம் வேகம், அவரிடமிருந்த பெரும் குணாதிசயம். அவருடைய பேச்சு வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு என வெகு கறாராகவே இருக்கும். அவரது நேர்மையான கண்டிப்பு அவரது நண்பர்களை அவர் மீது பயமும் மரியாதையும் கொள்ள வைத்தது. “ கைலாஸ் “ என விழித்து கைலாசபதியை அவர் கண்டித்தையும், “ சிவா “ என விளித்து சிவத்தம்பியை அவர் கண்டித்ததையும் நான் நேரிலேயே கண்டுள்ளேன். அவர்கள் இருவரும் நீர்வை மீது பயம் கலந்த ஓர் மரியாதை வைத்திருந்தனர். “ நீர்வை என்ன சொல்கிறார்..? “ எனக் கேட்பர்.

ஹெலனுக்காக நடந்த யுத்தத்தில் வாழ் நாள் முழுவதையும் செலவிட்டவன் காவிய நாயகன் யூலிசஸ். இலங்கைத் தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டத்தில் தன் வாழ் நாள் முழுவதையும் செலவிட்ட நம் கால நாயகன் நீர்வை பொன்னையன். மூப்பிலும் இயங்கியவன் யூலிசஸ். தன் முதிர் வயதிலும் இயங்கியவர் நீர்வை பொன்னையன். தான் மாத்திரம் இயங்காது தன்னோடொத்த மூப்பு மிகுந்தோரையும் யூலிசஸைப் போல இயங்குங்கள் எனக் கூறி இயங்கிக் காட்டியவர் நீர்வை பொன்னையன். 1960, 70 இலங்கையின் தொழிலாள வர்க்க எழுச்சியினதும் அதன் வீர மிகுந்த போராட்ட வரலாறும் அறிந்த அனைவரும் நீர்வைபொன்னையனையும் அறிவர்.

ஒரு சகாப்தத்தின் ஒரு பழம் தலைமுறையில் இன்றும் எஞ்சி நிற்போர் ஓரிருவரே. அந்தத் தலைமுறை வேகமாக மாறும் இவ்வுலகத்தையும், தறிகெட்டு ஓடும் இளம் தலைமுறையையும் கண்டு விக்கித்து நின்றது. எல்லாமே தம் காலத்தில் மாறுவது கண்டும் சோராது இதுவும் மாற வேண்டும் என அர்ப்பணிப்போடு தமது தள்ளாத வயதிலும் தன்னாலான வேலைகளைச் செய்தது. வெற்றி தோல்வி பற்றி அவர்கள் கவலைப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அது ஓர் கர்ம யோகம். அந்த ஓரிருவரில் ஒருவர் இன்று நம்மிடம் பிரியாவிடை பெற்றுக் கொண்டார் நீர்வை பொன்னையன்.

தோழராக, நண்பராக, தந்தையாக , அண்ணராக, ஆசிரியனாக என என்னுடனும் சித்திரலேகாவுடனும். நேற்றுவரை மிக மிக உரிமையோடு பழகிய அந்தத் திருவுரு, இப்போது நம்முடன் இல்லாதது மலையின் பாரம் போல மனதை அழுத்துகிறது. தற்போது மட்டக்களப்பில் நிற்கிறேன், அவரது மரண ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாத நாட்டின் சூழல் மேலும் மேலும் பாரம் தருகிறது. இந்தப் பாரம் அவரோடு பழகிய அனைவருக்கும் இருக்கும். முதிர்ச்சி பெற்ற எங்கள் முதியவனான யூலிசஸ் அவர்களுக்கு விடைகொடுப்போம்.

*'[illegible]' [illegible]. -